

نقش گردشگری مذهبی در تحول اقتصادی شهر مشهد مقدس

محمد حسن نامی^۱

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۳/۱۲

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۰/۴/۱۴

چکیده

صنعت گردشگری امروزه یکی از اقتصادی‌ترین فعالیت‌ها در چرخه‌ی ملی کشورها، به‌خصوص از جهت اشتغال و ارزآوری و رونق مناطق مختلف تلقی می‌شود که علاوه بر آن، دارای مزایای ارتباطی، سیاسی، فرهنگی و تأثیرات بین‌المللی خاص خود نیز است. به همین دلیل، اغلب کشورهای جهان از این فعالیت به منزله‌ی ابزاری راهبردی در توسعه اقتصادی استفاده می‌کنند. در گردشگری مذهبی (به عنوان یکی از اشکال مختلف گردشگری)، گردشگران از اماکن قدس مانند زیارتگاه‌ها، مقابر و امامزاده‌ها بازدید می‌کنند. شهر مشهد تنها کلان‌شهر شرق کشور و دومین کلان‌شهر مذهبی جهان پس از شهر مکه محسوب می‌شود. گردشگری مذهبی، به ویژه در سه دهه‌ی اخیر گسترش قابل توجهی در مشهد داشته است. ورود میلیونی زائران و مسافران به مشهد، آثار بسیار شگرفی در شکوفایی و رونق اقتصاد این شهر، ایجاد فرصت‌های شغلی، ایجاد منابع درآمدی، تبادل فرهنگی اجتماعی و... داشته است. تعداد زائران و گردشگران واردشده متغیر و بین ۱۵ تا ۲۰ میلیون نفر و حتی تا ۳۰ میلیون نفر نیز ذکر شده است. این حجم از گردشگر بر بخش خدمات به‌شدت تأثیر گذاشته و بیشترین درصد شاغلان را به خود اختصاص داده است. بر این اساس، گردشگری مذهبی توانسته است به عنوان مهم‌ترین عامل در تحول ساختار اقتصادی شهر مشهد ایفای نقش نماید.

کلیدواژه‌ها:

صنعت گردشگری، گردشگری مذهبی، شهر مشهد، تحول اقتصادی.

^۱ استادیار جغرافیایی سیاسی دانشگاه امام علی (ع) و رئیس سازمان جغرافیایی.

مقدمه

قرن بیست و یکم، سده‌ی بهره‌گیری از فرصت‌های تجاری ارزشمند در بخش‌های خدماتی، به‌ویژه گردشگری است. گفته می‌شود گردش مالی صنعت گردشگری جهان در این سده، از گردش مالی بخش صنعت فراتر خواهد رفت و در چند سال آینده دست‌کم به ۲ تریلیون دلار خواهد رسید. در این فرآیند، دستیابی کشورهای که از جاذبه‌های وسیع گردشگری برخوردارند، به یک درصد ارزش گردش مالی این صنعت، سالانه درآمدی حدود ۲۰ میلیارد دلار ایجاد خواهد کرد که برای اقتصادهایی مانند اقتصاد ایران، این رقم قابل توجه است و می‌تواند تمامی فعالیت‌های اقتصادی را تحت تأثیر قرار دهد. با این وجود، برای دستیابی به چنین درآمدی می‌بایست برنامه‌ریزی جامعی صورت گیرد و سرمایه‌گذاری‌های مناسبی در زمینه‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری این صنعت صورت پذیرد.

بررسی مقایسه‌ای گردشگران داخلی و خارجی در این صنعت نیز بیانگر اهمیت این صنعت در توسعه و تحول اقتصاد داخلی کشورها است، به گونه‌ای که بر اساس آمار منتشر شده از سوی سازمان گردشگری جهانی، نسبت گردشگران داخلی به خارجی، نسبت ۱۰ به یک را نشان می‌دهد. در همین راستا، آثار مستقیم حاصل از صنعت گردشگری، با احتساب حدود ۶ درصد از *GDP* جهانی در این صنعت، حاکی از تخصیص یک شغل از هر ۱۵ شغل به این صنعت در آینده‌ای نزدیک است. در صورتی که آثار و منافع غیرمستقیم نیز مد نظر قرار گیرد، حدود ۱۰ درصد از *GDP* جهان و ۱ شغل از هر ۹ شغل در این صنعت ایجاد خواهد شد.

گردشگری و پیامدهای آن حاکی از جمله پدیده‌های نوین قرن بیستم است که طبق برآورد کارشناسان این صنعت، در آینده از جایگاه والایی در معادلات اقتصادی برخوردار خواهد شد. توجه به صنعت گردشگری از یک سو، به علت ارزش‌های اقتصادی و از سوی دیگر به دلیل اثرات فرهنگی و اجتماعی آن است.

براساس آمارهای موجود، صنعت گردشگری امروزه به عنوان دومین منبع درآمد بیش از ۴۹ کشور جهان و به عنوان سومین صنعت بعد از اتومبیل‌سازی و صنایع غذایی در کشور آمریکا به حساب می‌آید. این صنعت یکی از بخش‌های مهم در اقتصاد جهانی است. با توجه به برآوردهای سازمان جهانی جهانگردی، در سال ۲۰۱۰م بیش از ۴۳ درصد اشتغال جهان مربوط به بخش گردشگری بوده است.

با توجه به افزایش گردشگران داخلی و به ویژه افزایش گردشگران خارجی سال‌های اخیر در شهر مشهد، سؤال اصلی این است که این صنعت چه تحولات اقتصادی را در این شهر به دنبال داشته است؟

۱- گردشگری در ایران و لزوم توجه به آن

توسعه‌ی صنعت گردشگری برای کشورهای در حال توسعه که با معضلاتی از جمله بیکاری بالا، محدودیت منابع ارزی و اقتصاد تک محصولی روبه‌رویند، از اهمیت فراوانی برخوردار است. کشور ایران و به دنبال آن استان‌های کشور که دارای ظرفیت‌های فراوانی از نظر جاذبه‌های تاریخی و طبیعی اند، می‌توانند با تأمین و توزیع مناسب امکانات و زیرساخت‌ها، به ایجاد اشتغال و افزایش درآمد از طریق این صنعت امیدوار باشند. ایران مهد یکی از کهن‌ترین تمدن‌ها در جهان و دارای منابع فرهنگی و طبیعی متنوعی است. کشور ما می‌تواند در منطقه و جهان به واسطه ظرفیت‌های فراوانی که دارد، از پیشروان صنعت گردشگری باشد. ولی وجود ظرفیت‌ها به تنهایی کافی نیست بلکه ایجاد امکانات زیرساختی مناسب به همراه توزیع مناسب خدمات مورد نیاز گردشگران در جذب آن‌ها به کشور بسیار تعیین‌کننده است.

اقتصاد ایران اتکای شدیدی به درآمدهای نفتی دارد و متغیرهای کلان اقتصادی با دنباله‌روی از قیمت جهانی نفت در طول زمان دچار نوسان‌های شدیدی می‌شوند. از سوی دیگر، ایران یکی از متمدن‌ترین کشورهای دنیاست و بناهای تاریخی و جاذبه‌های گردشگری آن در همه‌ی کشورهای دنیا از شهرت بسیار بالایی برخوردار است و بسیاری از گردشگران جهانی را برای مسافرت به آن ترغیب و تشویق می‌کند.

ایران طبق اعلام سازمان یونسکو، جزو ۱۰ کشور برگزیده‌ی جهان از نظر دارایی‌های تاریخی و میراث فرهنگی است. کشور ما از نظر استعدادهای خدادادی طبیعی و تنوع اقلیمی نیز جزو سه کشور نخست جهان به شمار می‌رود. مساحت ایران برابر با مجموع مساحت چند کشور اروپایی است، اما از نظر درآمد گردشگری حتی جزو ۱۰۰ کشور اول جهان هم نیست. صنعت گردشگری بر پیشرفت دانش، فرهنگ و اقتصاد تأثیر مستقیم دارد و به عنوان مؤثرترین عامل در ایجاد تفاهم میان ملت‌ها، در استوار ساختن صلح جهانی نقش اساسی ایفا می‌کند.

با وجود داشتن ۱۲ نوع از ۱۷ نوع اقلیم و آب و هوای جهان و تعداد ۱۱ هزار اثر ثبت شده تاریخی در فهرست میراث فرهنگی، باید گفت که در حال حاضر از این صنعت در راستای توسعه اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی کشور به نحو خوبی استفاده نشده است. در این میان، یکی از مهم ترین عوامل جذب گردشگر به سوی مکان هایی که دارای قابلیت جذب گردشگر هستند، وجود امکانات مناسب و زیرساخت هاست. ایران به لحاظ سهم بخش گردشگری از تولید ناخالص داخلی، در میان ۱۷۴ کشور جهان رتبه ی ۸۶ و در میان کشورهای حاشیه ی خلیج فارس جایگاه سوم را پس از بحرین و قطر دارد. در زمینه ی سرمایه گذاری در صنعت گردشگری، کشور ما در میان ۱۷۴ کشور جهان رتبه ی ۱۷۲ و در میان کشورهای خاورمیانه در رتبه ی آخر قرار گرفته است.

مطابق سند چشم انداز ۲۰ ساله، کشور می بایست در همه ی زمینه های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در سطح منطقه رتبه ی اول را کسب کند که رسیدن به این امر مستلزم دستیابی به ۲ درصد کل گردشگری جهان است. قابلیت های عمده ی صنعت گردشگری مانند گسترش انواع خدمات، ایجاد فرصت های شغلی، توسعه زیرساخت ها که در نهایت توسعه انسانی را به همراه می آورد، از عمده دلایلی است که در راستای آن می بایست به آن اهتمام ویژه ای داشت.

۲- گردشگری و انواع آن

بر اساس تعریف سازمان جهانی گردشگری، گردشگر به همه ی افرادی گفته می شود که به مکان هایی خارج از محیط عادی خود به منظور گذران اوقات فراغت، انجام کار و سایر هدف ها برای مدت کمتر از یک سال می روند. گردشگری که صنعت قرن ۲۱ است، واجد ویژگی های خاصی است که آن را از فعالیت های اقتصادی متمایز می سازد. آثار اقتصادی گردشگری چندگانه و مهم ترین اثرش توسعه ی این صنعت ایجاد اشتغال و درآمد است. گردشگری را می توان به انواع مختلف زیر تقسیم کرد:

اکوتوریسم:

گردشگری طرفداران محیط زیست که کمترین تأثیر منفی را بر محیط زیست دارند، مانند تورهای صحراگردی در کنیا.

گردشگری فرهنگی:

که به آن گردشگری شهری نیز گفته می‌شود و که در آن، گردشگران از شهرهای تاریخی یا دارای جاذبه دیدن می‌کنند مثل شهرهای پراگ، پاریس و رم.

گردشگری میراث فرهنگی:

گردشگران از مکان‌های تاریخی و یا صنعتی قدیمی بازدید می‌کنند.

گردشگری درمانی (گردشگری سلامت):

معمولا به منظور گریز از شهرها و عوامل پسر و صدا صورت می‌گیرد. هدف از این نوع گردشگری معمولا رفتن به مکان‌هایی است که فرد بتواند از خدمات پزشکی و درمانی آن محل استفاده نماید؛ مثل چشمه‌های آب گرم.

گردشگری فرهنگی و آموزشی:

این بخش از گردشگری بیشتر به جاذبه‌های فرهنگی توجه دارد و در کشورهای توسعه یافته، شامل دیدار از موزه‌های هنری، نمایشنامه‌ها، کنسرت‌های موسیقی و ... می‌شود؛ مثل بازدید از موزهی لوور پاریس. اما در کشورهای درحال توسعه، این مکان‌ها به صورت محل‌های مذهبی، هنرهای دستی یا دیگر فعالیت‌های فرهنگی درمی‌آید. درضمن تمامی سفرها به‌نوعی آموزشی-هستند؛ زیرا در گردش‌های فرهنگی، درمانی، بازرگانی و...، افراد در زمینه‌های متفاوت، اطلاعات جدیدی را به دست می‌آورند.

گردشگری اجتماعی:

شاخه‌ای از گردشگری فرهنگی است که در آن گردشگران به منظور آشنایی با فرهنگ، ارتباطات، نحوه زندگی و پوشش و... دیگر مردمان جهان، از کشورهای متفاوت بازدید می‌کنند.

گردشگری ورزشی:

بخشی از گردشگری است که امروزه توجه زیادی به آن می‌شود و به علت درآمدزایی بالا، رقابت شدیدی را بین کشورها ایجاد می‌کند؛ مثل تلاش برای میزبانی بازی‌های المپیک.

گردشگری بازرگانی و تجاری:

در این‌جا، مسافران در همایش‌ها، کنفرانس‌ها، برنامه‌های آموزشی و کارهای تخصصی مشارکت می‌کنند. این سفرها معمولا در مراکز اقتصادی انجام می‌شود.

گردشگری مذهبی و زیارتی:

که در ادامه به‌صورت مفصل‌تری به آن پرداخته خواهد شد.

۳- گردشگری مذهبی

جهانگردی مذهبی عبارت است از بازدید گردشگران (با تعریف ویژه از جهانگردی) از اماکن مقدس نظیر زیارتگاه‌ها، مقابر امامزاده‌ها و نظایر آن‌ها. در این‌جا، با دو دسته مختلف از جهانگردان روبه‌رو می‌شویم؛ دسته‌ی اول کسانی‌اند که از اماکن مقدسه در دین خود بازدید می‌کنند و گروه دوم کسانی هستند که از مکان‌های مقدسه سایر ادیان دیدن می‌کنند. برای مثال، افراد زیادی وجود دارند که مسیحی نیستند، ولی از کلیساهای نقاط مختلف بازدید می‌کنند و یا مسیحیانی که به دیدن معابد بودایی‌ها و یا سایر ادیان می‌روند.

در عین حال مسلمانانی که به زیارت مکان‌های مقدسه خود مانند حج و یا سایر اماکن متبرکه می‌روند، در دسته‌ی دوم جای می‌گیرند. در هر حال، بسته به نوع هدفی که افراد دارند، ممکن است یکی از انواع جهانگردی مذهبی را انتخاب کنند. شاید تفاوت این دو دسته در میزان استقبال باشد که جهانگردان از این سفرها می‌نمایند، چرا که برخی سفرها از لحاظ اجرای فرامین مربوط به آن دین یا مذهب حالت اجباری و یا تأکیدی به خود می‌گیرند، پس به ناچار همه افراد مؤمن به آن دین یا مذهب مجبور به اجرای آن سفر، دست کم برای یک‌بار می‌گردند؛ دقیقاً مانند آن‌چه در دین اسلام مبنی بر زیارت مسلمانان واجب است. درنهایت، با توجه به مقاصد افراد، اشکال مختلفی از جهانگردی مذهبی شکل می‌گیرد. در کشور ما نیز با توجه به حضور ادیان مختلف توحیدی و با توجه به وجود پیروان و معتقدان زیاد آن‌ها، انواع مختلفی از گردشگری مذهبی می‌تواند ایجاد گردد.

بدین لحاظ، مسلمانان با اکثریت قابل توجه در ایران، سالیانه به سفرهای متعدد مذهبی خارجی مثل سفر حج در عربستان، عتبات عالیات در عراق و اماکن مقدسه کشور سوریه و همین‌طور سفرهای مذهبی داخلی نظیر مشهد، قم، ری، شیراز و نظایر آن‌ها می‌روند و اثرات مختلفی از نظر جهانگردی بر در این مناطق می‌گذارند. بر همین مبنای فرقه‌های مختلف دین مسیحیت با شعب مختلف آن با توجه به مراسمی نظیر شب کریسمس، عید پاک و غیره فرصت مناسبی برای اجرای سفرهای مذهبی از این دست ایجاد می‌کنند.

در ایران نیز برخی از کلیساهای قدیمی و باستانی مانند قره کلیسا در آذربایجان غربی و یا کلیسای وانک در اصفهان می‌توانند در جذب و جلب گردشگر، به‌ویژه مسیحیان و ارامنه نقش

مهمی ایفا نمایند. در مجموع همه این ظرفیت‌های بالقوه لزوم ایجاد برنامه‌ریزی دقیق و مهم‌تر از همه اجرای بلافصل این برنامه‌ها را می‌طلبد.

کشوری که حضور ادیان مختلف توحیدی در آن به خوبی نمودار است و یا دست‌کم در خصوص مسائل مذهبی تأکیدهای بسیار زیادی وجود دارد، می‌تواند قابلیت‌های مختلف و متنوعی را در خود محفوظ دارد و با یک راهبرد بلندمدت و جامع استعدادهای پیدا و پنهان خود را شکوفا سازد. نظیر این نوع جهانگردی مذهبی در ایتالیا به عنوان مهد کلیساهای بزرگ و مقر رهبر کاتولیک‌های جهان به خوبی مشاهده می‌شود. مراسم آمرزش (تجمع سالانه مسیحیان مختلف دنیا برای دیدار پاپ) به نحوی که در واتیکان اجرا می‌شود و یا آن‌چه که هر سال در هند در وارناسی و یا در مکه معظم اتفاق می‌افتد را می‌توانیم انواع مختلفی از این نوع جهانگردی محسوب به شمار آوریم.

گردشگری مذهبی به‌عنوان یکی از شاخه‌های صنعت گردشگری از جمله بخش‌های پردرآمد این صنعت است؛ به‌گونه‌ای که بسیاری از کشورها برای توسعه این‌شاخه از صنعت گردشگری تلاش می‌کنند. لبنان پس از موفقیت در گردشگری زیبایی، به توسعه‌ی گردشگری مذهبی می‌اندیشد. با داشتن منطقه‌ای به‌نام بشوات، مقامات صنعت گردشگری لبنان را به فکر توسعه‌ی گردشگری مذهبی انداخته است. بیماران بسیاری به امید شفا گرفتن از قدیسی به نام «بانوی بشوات» راهی این شهر می‌شوند. به همین دلیل این شهر در حال تبدیل شدن به یک مقصد گردشگری مذهبی است.

در ایران، از دیرباز علاقه خاصی به خاندان اهل بیت (علیه السلام) وجود داشته است. بدین لحاظ اماکن متبرکه متعددی در گوشه و کنار این مرز و بوم وجود دارد که به نحوی قابلیت ایجاد مراکز و قطب‌های گردشگری مذهبی را به‌وجود آورده است. توجه مسئولان هم از بعد مسائل جهانگردی و هم به لحاظ تأکید بر مفاهیم مذهبی می‌تواند راه‌گشای حل این موضوع باشد؛ چرا که حرکت در جهت جذب گردشگری مذهبی نخست نیازمند درک مفاهیم و اصول مذاهب و احترام به آن‌ها و سپس تلاش در جهت تسهیل ارائه خدمات به زائرین این مکان‌های مقدس در جهت اجرای هر چه آزادانه و راحت‌تر مراسم خاص خود است. این امر هم از جنبه‌های اقتصادی جذب جهانگرد و هم از لحاظ اثرات تبلیغی و بازتاب گسترده بین‌المللی می‌تواند نتایج بسیار

مثبتی برای کشور میزبان در بر داشته باشد و در ادامه، زمینه را برای شکل‌گیری انواع مختلف جهانگردی فراهم سازد.

۴- مشهد و گردشگری مذهبی

تاریخچه‌ی شهر مشهد

از روزی که هسته‌ی شهر مشهد در سال ۲۰۳ ه.ق با شهادت و دفن هشتمین امام شیعیان حضرت علی‌ابن موسی الرضا (ع) در سناباد نوغان شکل گرفت، تاریخ پر نشیب و فراز ۱۲۰۰ ساله این شهر آغاز شد. بررسی سوابق تاریخی این منطقه قبل از سال ۲۰۳ هجری قمری یا اشاره به جزئیات رویدادهای پس از آن، در این مقال نمی‌گنجد. پس از شهادت امام رضا (ع) در سال ۲۰۳ ه.ق پیکر مطهر حضرت در سناباد از توابع نوغان توس در خانه‌ی حمید بن قحطبه طایبی و در آرامگاه هارون الرشید دفن شد.

کاخ حمید بن قحطبه که به روایت‌های مختلف قبل و یا به هنگام مرگ هارون الرشید ساخته شده بود، پس از دفن پیکر امام رضا (ع) مورد توجه شیعیان و دوستداران آن امام همام قرار گرفت و به تدریج نه تنها به عنوان زیارتگاه بلکه به عنوان یک شهر رو به آبادانی نهاد. در اواخر قرن سوم ه.ق با انقراض سلسله صفاری و روی کار آمدن امرای سامانی، مشهدالرضا که در حکومت‌های طاهریان و صفاریان مورد توجه نبود، رونق گرفت. در این دوره، نه تنها جلوگیری و مزاحمتی برای شیعیان مهاجر و مجاور مرقد مطهر امام رضا (ع) وجود نداشت، بلکه حکام توس توجهی خاص به مشهدالرضا داشتند.

در قرن چهارم، آهنگ رشد و توسعه مکان‌های اطراف مرقد مطهر امام رضا (ع) سرعت چشمگیری داشت. برای نخستین بار نام مشهد در نوشته‌های اصطخری جغرافی‌نویس معروف به چشم می‌خورد. توصیفی که ابن حوقل از مشهدالرضا در سال ۳۶۷ ه.ق به دست می‌دهد، نشانگر توسعه‌ی روضه مقدس رضوی و افزایش مکان‌های اطراف مرقد مطهر است و این حکایت از آن دارد که جمعیت ساکنان و زوار نسبت به گذشته بیشتر بوده است.

در دوران حکمرانی آل بویه که بر غرب ایران تسلط داشتند، مشهد که تحت حکومت سامانیان بود، به دلیل شیعی بودن مذهب آل بویه که باعث تقویت این مذهب در ایران و عراق شد، مورد توجه قرار گرفت و اشتیاق شیعیان به زیارت مرقد مطهر حضرت رضا (ع) و احداث بنا

و تعمیرات و تزیینات حرم مطهر توسط آل بویه بر رونق این شهر افزود. در عهد سلسله‌های غزنوی، سلجوقی، خوارزمشاهی، مغول و سربداران، اگرچه مشهد دستخوش تاخت و تازها و غارت و تخریب بود، اما موقعیت خود را حفظ نمود و به طور کلی سلاطین این سلسله‌ها اقداماتی در جهت عمران و آبادی مشهد انجام می‌دادند. برای نمونه، اگر مشهدالرضا توسط سبکتکین غزنوی تخریب شد، فرزندش سلطان محمود در مرمت و تعمیر خرابی‌ها کوشید و یا خرابی‌های مشهد در تهاجم مغول توسط سلطان محمد خدابنده جبران شد و او به عنوان اولین شیعه مغول با رسمیت بخشیدن به مذهب شیعه، نسبت به تعمیر حرم مطهر و عمران و توسعه‌ی مشهد کوشش فراوانی کرد. موقعیت مشهد در زمان سربداران در حدی بود که شیخ حسن جوری این شهر را پایتخت خود قرار داد. مشهد از نظر وسعت و جمعیت در این زمان در ردیف شهرهای بزرگ خراسان مانند سبزوار، نیشابور و ایبورد و خوشان قرار گرفت.

روی کار آمدن سلسله‌ی تیموریان نقطه‌ی عطفی در تاریخ شهر مشهد بود. توجه پادشاهان این سلسله به مشهد، به‌ویژه در عمران حرم مطهر و بنای مساجد و مدارسی، مانند مسجد گوهرشاد توسط همسر شاهرخ میرزا و یا توجه میرزا بایسنقر به مشهد، این شهر را به پایتخت مذهبی تیموریان تبدیل کرد. می‌توان گفت به دلیل تلاش‌های این سلسله و از طرفی مهاجرت ساکنان شهر توس به مشهد، چهره‌ی کنونی این شهر از همان زمان شکل گرفت؛ زیرا وسعت و جمعیت آن به حدی رسید که از نظر تشکیلات و سازمان‌های اداری و حکومتی مانند نظمی، قضا، خدمات شهری دارای حاکم، اداره نظمی، داروغه، قاضی و ... بود.

رونق مشهد در دوره‌های بعد ادامه پیدا کرد. اگرچه در ابتدای عهد صفوی، خسارات زیادی در اثر تهاجم ازبک‌ها در چند نوبت به شهر وارد شد و عده زیادی از ساکنان آن قتل عام شدند، اما خسارات وارده به زودی جبران گردید. اگر بین عوامل مختلفی که در اعتلای مشهد در طول تاریخ مؤثر بوده‌اند تنها از دو عامل نام ببریم، بی‌گمان باید به قداست و احترام مرقد مطهر امام رضا (ع) و موقعیت جغرافیایی مشهد اشاره کنیم.

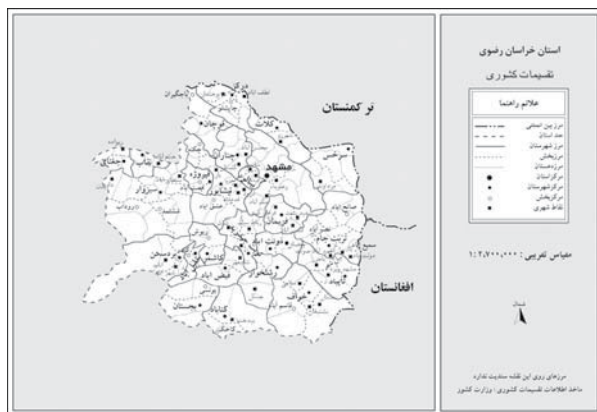
شهر مشهد در حال حاضر به عنوان مرکز شهرستان مشهد و استان خراسان رضوی، دارای حدود ۲۷۰ کیلومتر مربع محدوده‌ی خدماتی است. جمعیت آن بر اساس سرشماری عمومی سال ۱۳۸۵ بالغ بر ۲/۴۲۷/۳۱۶ نفر بوده است.

در مجموع، مشهد یکی از پرجاذبه‌ترین مناطق ایران و مشتمل بر حرم مطهر حضرت رضا (ع) است. این شهر مهم‌ترین قطب گردشگری مذهبی - فرهنگی ایران به شمار می‌رود. این کلان‌شهر دارای حوزه‌ی نفوذ بین‌المللی است و به دلیل همجواری با کشورهای مسلمان، بزرگ‌ترین مرکز جذب گردشگران مذهبی و مهاجران در نیمه‌ی شرقی و شمال رقی ایران محسوب می‌شود. از طرف دیگر، به دلیل شناخته شدن مشهد به عنوان دومین کلان‌شهر مذهبی جهان از سوی متروپلیس جهانی، کانون توجه مسلمانان شیعه و سنی در گوشه و کنار جهان است.

نقشه شماره ۱: تقسیمات استانی کشور ج.ا.ایران در تابستان ۱۳۸۹

شماره ۲: تقسیمات کشوری استان خراسان رضوی در مردادماه ۱۳۸۹

۵- جاذبه‌های تاریخی - مذهبی شهر مشهد

مهم‌ترین مکان مذهبی شهر مشهد که مهم‌ترین مکان مذهبی ایران نیز است، حرم امام‌رضا (ع) است. برآورد می‌شود سالانه حدود ۲۰ تا ۲۵ میلیون نفر به زیارت این حرم شرفیاب می‌شوند. از دیگر مسجدها، حسینیه‌ها و امامزاده‌هایی که از جمله مکان‌های مذهبی هستند و زیارت‌کنندگان فراوانی دارند، می‌توان به مسجد جامع گوهرشاد واقع در محدوده‌ی حرم رضوی، مسجد هفتاد و دو تن، مسجد و حسینیه کرامت، **آستان متبرکه امامزادگان سیدناصر و سیدياسر (علیهم‌السلام)**، امامزاده یحیی بن زید بن علی بن الحسین (میامی)، آرامگاه خواجه اباصلت، آرامگاه خواجه مراد، **بقعه ابوزید ربیع بن خثیم اسدی (خواجه ربیع)**، آرامگاه پیر پالاندوز، آرامگاه شیخ نخودکی، آرامگاه امامزاده اسماعیل، مزار سید عبد الله الاسحاقی، آرامگاه هرثمه بن اعین، بقعه متبرکه خواجه شیخ محمد زمان، گنبد خشتی و گنبد سبز اشاره کرد.

۱-۵- مجموعه‌های مذهبی (آرامگاهی زیارتی)

مجموعه‌های آرامگاهی آستان قدس رضوی: این مجموعه که در مرکز مشهد مقدس واقع شده، یکی از باشکوه‌ترین و وسیع‌ترین مجموعه‌های آرامگاهی جهان اسلام است که طی قرن‌های متمادی حول مزار حضرت علی بن موسی الرضا (ع) شکل گرفته و آثار تاریخی و هنری ارزشمندی از روزگاران مختلف را در بر دارد. نخستین مسجد جامع شهر مشهد یعنی گوهرشاد، در سمت قبله حرم مطهر برپا شده است. در دوره‌ی نادرشاه افشار، ایوان طلای صحن عتیق و مناره‌ی بالای آن تعمیر و طلاکاری گردید. همچنین بنای مناره‌ی ایوان شمالی و تذهیب آن و سنگاب مرمر یکپارچه سقاخانه اسماعیل طلایی در صحن عتیق مربوط به همین دوره است. آستان قدس رضوی دارای پنج صحن عتیق (انقلاب)، جدید (آزادی)، امام خمینی (موزه)، جمهوری اسلامی و قدس است.

- حرم:

بنایی چهارگوش به طول ۱۰۹ و عرض ۱۰۴ متر است که در هر طرف آن صفه‌هایی به دهانه‌ی سه متر قرار دارد که از آن‌ها به حرم وارد یا از آن خارج می‌شود. بنای اصلی این حرم به بقعه‌ی هارون الرشید مربوط است. از آن جا که مرقد امام رضا (ع) در وسط حرم قرار نداشت و

طواف بر ضریح آن مشکل بود، در سال ۱۳۴۳ ه.ش بدون آن که لطمه‌ای بر استواری گنبد وارد آید، با برپایی یک طاق بزرگ و ایجاد دو پایه اقدام به برداشتن دیوار میان حرم و مسجد بالاسر گردید. ازاره حرم به ارتفاع ۲۰ سانتی‌متر با سنگ مرمر و بالای آن تا ارتفاع ۲ متری با کاشی‌های نفیسی از دوره‌ی سلجوقی پوشیده شده که بر اغلب آن‌ها آیات و احادیث و برخی دیگرنقش‌های اسلیمی برجسته دیده می‌شود. از جمله آثار ارزشمند داخل حرم سه محراب باشکوه مربوط به قرن هفتم هجری است که بر روی دو محراب کتیبه‌هایی به خط کوفی و بر سومی کتیبه‌هایی به خط کوفی و ثلث به رنگ لاجوردی مشتمل بر آیات و احادیث نوشته شده است.

- مصلاهی مشهد:

این بنا در قسمت شرقی مشهد واقع شده و تاریخ ساخت آن سال ۱۰۸۷ ه.ق است. این بنا از یک ایوان بلند، دو رواق در دو طرف آن، یک گنبد آجری و تزئینات کاشی‌کاری، معرق و مقرنس‌کاری‌های گچی تشکیل یافته است.

- مسجد گوهرشاد:

این مسجد که در جنوب حرم مطهر قرار گرفته، در سال ۸۲۱ ه.ق توسط گوهرشاد زوجه-ی شاهرخ تیموری و به دست استاد قوام‌الدین شیرازی ساخته شده است. این مسجد به سبب دارا بودن تزئینات غنی کاشی‌کاری و کتیبه‌ای، از موقعیت ممتازی در مجموعه برخوردار است. این مسجد یک‌بار در دوره‌ی صفوی در سال ۱۰۵۲ ه.ق، و بار دیگر در دوره‌ی قاجاریه به سال ۱۲۷۶ ه.ق تعمیر و تزئین شده است.

۲-۵- بناهای تاریخی

- کاخ خورشید:

در نیمه‌ی دوم قرن دوازدهم هجری ساخته شده و از آثار دوره‌ی نادرشاه افشار است.

- آرامگاه فردوسی:

ساختمان بنای فعلی آرامگاه در مهرماه ۱۳۱۳ ه.ش پایان یافته است.

- آرامگاه شیخ طبرسی:

در ابتدای خیابان طبرسی مشهد قرار گرفته است.

- آرامگاه خواجه اباصلت:

این آرامگاه در ۱۲ کیلومتری جنوب شرقی مشهد واقع است.

- آرامگاه نادر:

ساخت بنای جدید در سال ۱۳۳۶ ه.ش آغاز شد و در سال ۱۳۴۰ ه.ش خاتمه یافت. آرامگاه سرهنگ محمدتقی خان پسپان هم در باغچه شمالی باغ آرامگاه نادر قرار دارد.

- آرامگاه امام محمد غزالی:

این بنا که به مقبره‌ی هارون الرشید، نقاره‌خانه زندان هارون و مسجد نیز معروف است، در کنار جاده‌ی مشهد به توس بنا گردیده است. بنای مزبور شباهت زیادی به آرامگاه سنجر در مرو دارد. به نظر می‌رسد این بنا در سال ۷۲۰ ه.ق به یادبود امام محمد غزالی ساخته شده است.

- آرامگاه خواجه مراد راوی:

این آرامگاه در ۱۲ کیلومتری جنوب شرقی مشهد قرار دارد. گنبد بقعه هرمی پنج‌ضلعی است که از شیروانیی به رنگ سبز برپا شده است.

- مدرسه نواب:

این مدرسه در خیابان علیای مشهد واقع شده است و به دوره‌ی شاه سلیمان صفوی مربوط می‌شود. در مجموع، پیشینه‌ی بیشتر آثار تاریخی مشهد به قرن ۸ هجری می‌رسد. که به جز موارد یاد شده می‌توان به اطراف مشهد، به خصوص شاندیز و طریقه، کوه‌سنگی، پارک جنگلی وکیل‌آباد و بوستان ملت اشاره کرد که مورد توجه گردشگران هستند. به غیر از مراکز فرهنگی و مذهبی فوق، مراکز تجاری زیر نیز علاوه بر جذب گردشگران، در تحول اقتصادی این شهر نقش مهمی به عهده دارند.

- بازار رضا:

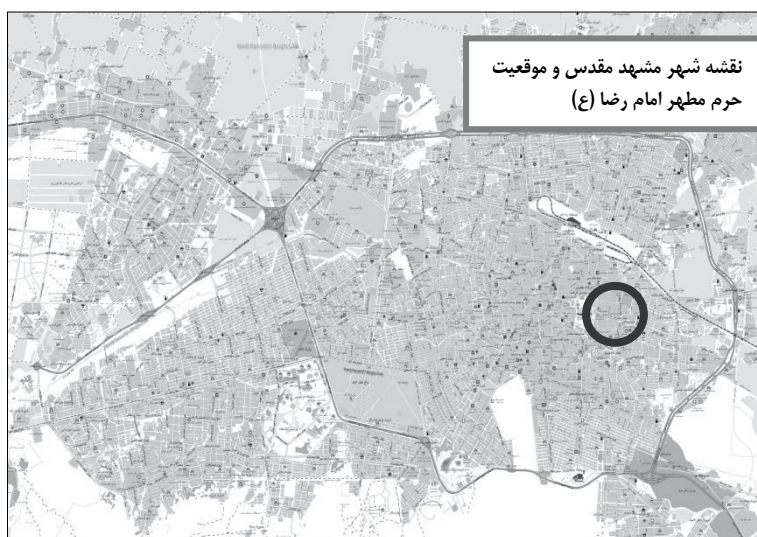
بازار رضا (ع) بزرگترین مرکز خرید مسافران، زائران و گردشگران در شهر مشهد است. در این بازار، انواع سوغات مشهد از قبیل بازار رضا (ع) بزرگترین مرکز خرید مسافران، زائران و گردشگران در شهر مشهد است. در این بازار، انواع سوغات مشهد از قبیل فیروزه، انگشتر، طلاجات، زعفران، نبات، پوستین، مهر و سجاده، تسبیح و لباس و غیره به فروش می‌رسد. این بازار در فضایی به طول ۸۰۰ متر و عرض ۳۰ متر ساخته شده است و در مجموع ۷۲ هزار مترمربع زیربنا دارد. از این مجموعه ۴۳ هزار مترمربع در بازار رضا و ۲۹ هزار مترمربع دیگر در سراهای تجاری میدان ۱۷ شهریور واقع شده است.

- مجتمع تجاری زیست خاور:

مجتمع زیست‌خاور در زمینی به مساحت ۱۰ هزار مترمربع بنا گردیده است. این ساختمان یکی از بزرگ‌ترین ساختمان‌های تجاری و مسکونی ایران است. معماری، گچ‌کاری و هنر ایرانی در زوایای مختلف این بنا به شکلی زیبا و قابل تحسین به کار رفته و با توجه به موقعیت مکانی، از چهار گوشه شهر مشهد قابل دیدن است. مجتمع زیست‌خاور با داشتن ۷۰۰ واحد تجاری در چهار طبقه و پارکینگ با ظرفیت ۲۵۰ خودرو در چهار طبقه از مدرن‌ترین تجهیزات سرمایشی و گرمایشی و سیستم تصفیه و دفع فاضلاب استفاده می‌کند که در خاورمیانه کم‌نظیر است.

- مجتمع تجاری گردشگری الماس شرق:

این مجتمع به عنوان یکی از عناصر جذاب گردشگری در شهر زیارتی مشهد (زیر مجموعه طرح عظیم منطقه نمونه گردشگری سپاد) با مساحت حدود ۲۵,۰۰۰ متر مربع در سه ضلع خیابان بلوار خیام شمالی واقع شده است. این مرکز تفریحی تجاری با وجود نوپایی توانسته است آوازه و شهرتی در میان بازارهای ایران کسب کند.

۶- گردشگری مذهبی و تحول اقتصادی آن در شهر مشهد مقدس

وجود مرقد مطهر آقا علی ابن موسی الرضا (ع) بزرگ‌ترین انگیزه سفر به استان خراسان رضوی است. وجود بارگاه روحانی و ملکوتی رضوی باعث شده هر ساله میلیون‌ها نفر از داخل و صدها هزار نفر از خارج از کشور به این استان و شهر مقدس مشهد سفر کنند.

آمارهای مختلفی از ورود زائران و گردشگران به این استان وجود دارد که از ۱۵ تا ۲۰ میلیون و حتی ۲۵ تا ۳۰ میلیون نفر در نوسان بوده است. ارائه آمارهای بسیار گوناگون از جانب مسئولان و مدیران سازمان‌های مختلف شهر مشهد یک نکته‌ی اساسی را روشن می‌کند این که یک محاسبه قابل قبول و مورد پذیرش همگان در خصوص تعداد زائران حرم مطهر رضوی و شهر مقدس مشهد وجود ندارد و یا اگر تاکنون این محاسبه صورت گرفته، قابل استناد نبوده است.

از سوی دیگر، ۱۰ درصد از کل بناها و بقعه‌های متبرکه کشور که تعداد آن‌ها حدود ۶۰۰۰ است، در خراسان رضوی قرار دارد. وجود ۵۰ درصد از کل مراکز اقامتی گویای اهمیت استان در زمینه‌ی گردشگری مذهبی است. مشهد به عنوان یک منطقه نمونه بازاریابی و بازاریابی گردشگری در کشور می‌تواند پرچمدار بسیاری از فعالیت‌ها و سرمایه‌گذاری‌ها در بخش گردشگری مذهبی باشد.

به طور کلی، زیارت، گردش و دیدار، مسافرت به سایر مناطق، تجارت و خرید شغلی، مراجعه به ادارات و معالجه به ترتیب انگیزه‌ی گردشگران وارد شده به مشهد را شامل می‌شود. البته در این میان، نسبت سفرهای زیارتی مسافران خراسانی بسیار کمتر از سایر مسافران است. در این نوع مسافرت‌ها خرید و استفاده از خدمات اولویت اصلی را دارند. متوسط اقامت گروه‌های مختلف گردشگر وارد شده به مشهد ۶.۷ شبانه‌روز است. افرادی که به قصد زیارت وارد مشهد می‌شوند، اقامت طولانی‌تری نسبت به سایر مسافران دارند. هزینه‌های حذف‌شده توسط مسافران، بیشترین ارزش افزوده را به بخش خدماتی - تجاری مشهد تزریق می‌کند.

بیش از ۶۵ درصد خریدها در بازار رضا و اطراف حرم صورت می‌گیرد که به ترتیب شامل زعفران، زرشک، پوشاک، جانماز و مهر، اسباب‌بازی، نبات، نخود و کشمش می‌شود. تعداد زیادی کارگاه‌های خاص تولیدات کالاهای مورد نیاز زائران در مشهد وجود دارد که سوغاتی‌های مشهد از جمله زعفران، زیره، خشکبار، نبات، مهر و تسبیح و دیگر محصولات را بسته‌بندی نموده، در معرض فروش قرار می‌دهند.

ترکیب اشتغال در بخش‌های مختلف اقتصادی شهر مشهد نشان می‌دهد که در سه دهه‌ی اخیر، به تدریج از سهم بخش‌های کشاورزی و صنعت و معدن در ساختار اشتغال شهر مشهد کاسته و به سهم بخش خدمات افزوده شده است. بدون شک، یکی از ابعاد مهم فعالیت گردشگری در شهر مشهد آثار اقتصادی آن است. این اثرگذاری از دو جنبه قابل بررسی است:

الف) اثراتی که بر رشد درآمد و ایجاد اشتغال، به صورت مستقیم و غیر مستقیم دارد؛
 ب) هزینه‌هایی که بابت افزایش تقاضا برای تأسیسات، تسهیلات و خدمات بر ساکنان و مدیریت شهری تحمیل می‌شود.

اگرچه بخشی از این هزینه‌ها از محل درآمد حاصل از فعالیت گردشگری و به صورت مالیات و عوارض تأمین می‌شود، اما بخش عمده این هزینه‌ها از منابع درآمدی شهر تأمین می‌شود. به طور کلی، آثار اقتصادی فعالیت زیارت و گردشگری در شهر مشهد را در دو محور اصلی و فرعی و به شکل زیر می‌توان دسته‌بندی کرد:

محورهای اصلی شامل: درآمدزایی و منابع حاصل از اشتغال‌زایی (مستقیم و غیرمستقیم).
 محورهای فرعی شامل: حفظ آثار باستانی و یادمان‌های تاریخی و جاذبه‌های طبیعی به عنوان منابع درآمدزا، توسعه‌ی صنایع دستی و سنتی و احیای صنایع متروک شده قدیمی.

الف) نقش درآمدزایی: مبالغی که گردشگران وارد شده به شهر مشهد بابت محل اقامت، تأمین مایحتاج، حمل و نقل، خرید سوغات و ... هزینه می‌کنند، افزایش درآمد گروه‌های مختلف شهری را موجب می‌شود که بی‌شک بر پویایی و تحرک اقتصاد این شهر نیز اثر تعیین‌کننده‌ای دارد. برطبق برآوردهای انجام‌شده متوسط هزینه روزانه یک زائر و گردشگر در شهر مشهد در سال ۱۳۷۹ حدود ۱۷۰۰۰ ریال بوده است. با احتساب متوسط مدت اقامت (۵/۶ روز) و تعداد زائران وارد شده به مشهد در این سال (حدود ۱۷ میلیون نفر)، کل هزینه‌های صرف شده توسط گردشگران بالغ بر ۱۸۷۸ میلیارد ریال می‌شود که به منابع درآمدی شهر افزوده شده است. با توجه به نرخ تورم و افزایش قیمت‌ها، اگر در حال حاضر متوسط هزینه‌ی روزانه یک زائر و گردشگر ۶ برابر شده باشد، کل هزینه‌های صرف شده توسط گردشگران در شهر به بیش از ۱۱ هزار میلیارد بالغ می‌شود. (اهمیت این رقم زمانی آشکار می‌شود که توجه شود کل مالیات‌های وصولی مستقیم شهر مشهد در سال ۱۳۷۸ حدود ۳۸۲ میلیارد ریال بوده است)

ب) نقش اشتغال‌زایی: از دیگر آثار اقتصادی فعالیت گردشگری مشهد بعد اشتغال‌زایی آن است. جنبه‌ی اشتغال‌زایی بخش گردشگری دارای دو بعد اشتغال‌زایی مستقیم و غیرمستقیم است.

مشاغل متعدد و گوناگونی در ارتباط با بخش گردشگری شهر پدید آمده و متناسب با رشد جمعیت زائر و گردشگر افزایش پیدا کرده است. کارکنان هتل‌ها و اماکن اقامتی، راهنمایان، کارکنان آژانس‌های مسافرتی و ... از جمله مشاغلی است که مستقیماً با این فعالیت ارتباط دارد. اگرچه اطلاع دقیقی از تعداد مشاغل مستقیم مرتبط با فعالیت گردشگری در دسترس نیست، اما با در نظر گرفتن برخی استانداردها می‌توان به تعداد این مشاغل دست یافت. معمولاً برای هر ۱۰ تخت ۲ شغل مستقیم و برای هر ۱۰ صندلی در واحدهای پذیرایی یک شغل مستقیم در نظر گرفته می‌شود. با در نظر گرفتن تعداد تخت هتل‌ها و مهمان‌پذیرها (جمعاً ۴۲/۲۹۸ تخت، البته در سال ۱۳۷۹) ملاحظه می‌شود که حدود ۸۵۰۰ شغل صرفاً در ارتباط مستقیم با مراکز اقامتی به وجود آمده است.

در خصوص فرصت‌های شغلی غیرمستقیم به وجود آمده ناشی از فعالیت گردشگری مشهود، اگرچه اطلاع مستندی وجود ندارد، ولی بر طبق استانداردهای موجود معمولاً به ازای هر ۱۰۰ نفر گردشگر یک شغل غیر مستقیم به وجود می‌آید. به این ترتیب، می‌توان گفت حدود ۱۷۰۰۰۰ فرصت شغلی موجود در شهر که عمدتاً در ارتباط با مؤسسات وابسته، فعالیت ساخت و ساز هتل‌ها و مراکز اقامتی و پذیرایی، صنایع دستی، مراکز تفریح و ... است، به طور غیرمستقیم به این فعالیت باز می‌گردد.

به‌طور کلی، با فرض ثابت ماندن ضریب زیارت در مناطق شهری و روستایی خراسان و تغییر اندکی در نسبت سفر در سایر استان‌ها، در سال ۱۳۹۵ حدود ۲۵ میلیون مسافر به مشهد وارد خواهند شد که نیمی از آن‌ها از داخل استان و نیم دیگر از خارج آن عازم مشهد می‌شوند. برآورد می‌شود به‌طور کلی تسهیلات مورد نیاز در تابستان سال ۱۳۹۵ حدود ۳ برابر امکانات موجود در سال ۱۳۶۵ خواهد بود.

از جمله مسائلی که باعث افزایش مسافران هتل‌ها و مسافرخانه‌ها شده، می‌توان به افزایش چشمگیر مسافران شهری و توسعه و رشد شهرنشینی و محدود شدن خانواده‌ها به هسته‌های هرچه کوچک‌تر اشاره کرد. با توجه به ارتقاء سطح آگاهی‌ها، اقامت در منزل بستگان به تدریج کاهش خواهد یافت، زیرا کوچک‌تر شدن محیط خانه و مشغله‌های زیاد خانواده‌ها، اجازه اقامت طولانی‌مدت را به مسافران و زائران نخواهد داد، از این جهت، نیاز به هتل‌ها و مسافرخانه و استفاده از امکانات شهری و عمومی افزایش خواهد یافت.

۷- نتیجه گیری

طی سه دهه‌ی گذشته، به تدریج بخش خدمات بیشترین جمعیت نیروی کار را در شهر مشهد به خود اختصاص داده است. این روند به طور حتم در ارتباط با گردشگران و زائران ورودی به شهر مشهد است که با معدل گیری از ارقام متفاوتی که از تعداد آن‌ها در منابع مختلف آورده شده است، به رقم ۲۰ میلیون نفر می‌رسیم. افزایش چشمگیر تعداد هتل‌ها، مهمان‌پذیرها، هتل آپارتمان‌ها، رستوران‌ها، مراکز تجاری و مراکز خرید کالا، مراکز تفریحی، ورزشی و رفاهی و توسعه صنایع خدماتی ساختار شهر مشهد را به‌ویژه در بُعد اقتصادی طی این سه دهه متحول ساخته است.

در چشم‌انداز سال ۱۴۲۰ه.ش، پیش‌بینی شده است که ۲۰ میلیون گردشگر خارجی از نقاط مختلف کشور دیدن می‌کنند. که در حال حاضر، تنها به ۱۰ درصد این رقم دست یافته‌ایم. ده‌ها میلیون مسلمان شیعه در کشورهای هند، پاکستان، عراق، لبنان، بحرین، کویت، عربستان و... وجود دارد که اگر در هر سال فقط ۳ میلیون نفر آنان وارد کشورمان شوند، رقم بسیار فوق‌العاده‌ای است. این در حالی است که طبق آمار سال قبل، تعداد کل گردشگر خارجی ورودی به کشور ۱.۲ میلیون نفر بوده است که حدود ۸۰۰ هزار نفر از آن‌ها وارد مشهد شده‌اند. این گروه از گردشگران برای مدت یک هفته تا ۱۰ روز به ایران می‌آیند و پس از بازدید از شهرهای مشهد و قم از ایران خارج می‌شوند؛ اما با برنامه‌ریزی مناسب می‌توان این مدت را به ۳ تا ۴ هفته افزایش داد.

در افق ۲۰ ساله، باید ۱۴ میلیون مسافر از هوا وارد مشهد شوند. معدل رشد کشور در این بخش ۱۳ درصد، ولی در خراسان رضوی ۴۰ درصد بوده است. این در حالی است که در حمل و نقل جاده‌ای نیز رشد چشمگیری را در خراسان رضوی شاهد بوده‌ایم. در حال حاضر، متوسط تقاضای سفر با قطار ۹/۵ میلیون نفر است که با این شرایط فقط ۶ میلیون مسافر می‌توانند با قطار به مشهد مسافرت کنند. حضور ۳ میلیون و ۴۵۰ هزار نفر زائر هنگام تحویل سال ۸۷ و تعداد ۲/۵ میلیون زائر در شب شهادت حضرت علی(ع) در حرم مطهر رضوی و برنامه‌ریزی برای جذب حدود ۳ میلیون گردشگر خارجی، اقتصاد این شهر را در سال‌های آینده به افق‌های جدیدتری سوق خواهد داد.

در پایان، به ذکر همین نکته بسنده می‌شود که طبق گفته‌ی شهردار مشهد، ۷۰ درصد اقتصاد مشهد متکی به خدمات گردشگری است که این امر به‌وضوح تأکید بر این نکته دارد که زائر و گردشگری مذهبی نخستین موضوع در اقتصاد شهر مشهد و حتی استان خراسان رضوی است. با این وجود، برای توسعه صنعت گردشگری در مشهد و بهره‌برداری از مزایای اقتصادی آن، انجام اقدامات زیر ضرورت دارد:

- افزایش کمی و کیفی مکان‌ها و امکانات تفریحی با توجه به سلیقه‌ی زائران بر حسب شرایط سنی، ملیت و ...
- بهینه‌سازی خدمات درمانی، اطلاع‌رسانی و زمینه‌سازی برای دسترسی راحت زائران به این خدمات،
- تولید کالاها و خدمات علمی و فرهنگی مرتبط با نیاز زائران خارجی،
- ایجاد وب‌سایتی به زبان‌های مختلف به منظور معرفی همه‌جانبه‌ی شهر مشهد،
- ارسال کتابچه راهنمای شهر مشهد به سازمان‌های گردشگری کشورهای اطراف،
- اطلاع‌رسانی و ارائه راهنمایی به زائران خارجی در زمینه‌ی شناسایی اماکن تفریحی داخل و خارج شهر، سازمان‌های پاسخگو به مشکلات، اماکن تجاری، مراکز بهداشتی و خدمات درمانی، به شیوه‌ی مکتوب و تهیه نقشه به زبان‌های خارجی از جمله زبان عربی از طریق ایجاد کیوسک‌های اطلاعاتی در ورودی‌ها و مناطق زواری،
- پیش‌بینی نقشه، بروشور و کتابچه‌ی راهنما به زبان‌های خارجی در هتل‌ها، آپارتمان‌ها و اقامتگاه‌ها و استقرار راهنمایان آموزش‌دیده و مسلط به زبان‌های خارجی و ملیس به لباس‌های فرم در اماکن زیارتی، اماکن تفریحی داخل و خارج شهر، خیابان‌ها یا اطراف حرم و اماکن تجاری و آموزش فرهنگ میزبانی به منظور برخورد مطلوب با زائران خارجی از سوی کسبه، اصناف، رانندگان تاکسی و اتوبوس،
- تبلیغات در زمینه‌ی قالی، قالیچه و دیگر صنایع دستی مشهد،
- هماهنگی با مدیران کاروان‌ها به منظور اطلاع‌رسانی صحیح به زائران و برگزاری تورهای گردشگری و معرفی صحیح مکان‌ها برای زائران،

- استفاده از تلویزیون شهری که بخشی از سیستم چند رسانه‌ای شهری است برای پیام‌های رسانه‌ای و اطلاع‌رسانی شفاف مردم که می‌تواند راهنمایی کارآمد برای هدایت گردشگران داخلی و بین‌المللی نیز باشد،
- توسعه درخور اماکن اقامتی و پذیرایی اعم از هتل‌ها، مهمان‌پذیرها و رستوران‌ها و ارتقای کیفی تأسیسات رفاهی، تفریحی و ورزشی،
- توسعه مراکز اطلاع‌رسانی و خدمات گردشگری در نقاط مختلف شهر،.
- ایجاد تسهیلات لازم برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی نظیر پرداخت وام‌های بلندمدت با بهره کم، واگذاری زمین مناسب با بهای دولتی، تسهیل صدور جواز ساختمانی و حذف تشریفات زاید و دست‌وپاگیر اداری به منظور ایجاد تأسیسات مورد نیاز صنعت گردشگری،
- تضمین امنیت سرمایه و سرمایه‌گذاری در صنعت گردشگری توسط دولت به منظور ایجاد انگیزه و تمایل در بخش خصوصی برای سرمایه‌گذاری در این صنعت و نیز صدور اجازه ورود ملزومات و ماشین‌آلات مورد نیاز این صنعت که در داخل امکان تولید ندارند از طریق بخش خصوصی و در نظر گرفتن تخفیف‌های گمرکی و مالیاتی ویژه در این زمینه و
- در نظر گرفتن امکانات به منظور اجرای تورهای یک‌روزه برای بازدید از مکان‌های دیدنی شهر و نیز نقاط دیدنی اطراف مشهد که شاید خیلی از مسافران از وجود آن‌ها اطلاع چندانی نداشته باشند.

فهرست منابع

- استاد حسین، رضا. «صنعت گردشگری و جنبه‌های اقتصادی آن» تازه‌های اقتصاد. ش ۹۰. ۱۳۷۹.
- «بررسی صنعت گردشگری در ایران و کشورهای اسلامی»، تهران: وزارت بازرگانی، معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی، ۱۳۸۸.
- «بررسی عوامل مؤثر بر تمایل به ماندگاری بیشتر گردشگران و زائران در شهر مشهد» شهرداری مشهد، معاونت برنامه‌ریزی و توسعه. ۱۳۸۹.
- بونی فیس، پریسیلا. مدیریت گردشگری فرهنگی، ترجمه محمود عبدالله‌زاده، مشهد: انتشارات دفتر پژوهش‌های فرهنگی، ۱۳۸۰.
- پیل هور، علی‌اصغر. و احمد پوراحمد. «روند رشد و توسعه کلان‌شهرهای کشور مطالعه موردی» (شهر مشهد). پژوهش‌های جغرافیایی. ش ۴۸. ۱۳۸۳.
- «جاذبه‌های گردشگری در دومین کلان‌شهر مذهبی ایران زمین. سال ۱۷. ش ۴۷۰۷. ۴ بهمن ۱۳۸۹.
- رضایی، حمیدرضا. «سهم ایران در گردشگری» مجله گردشگری. ش ۸. ۱۳۷۹.
- روزنامه دنیای اقتصاد. ش ۱۹۰۲. ۱۳۸۸/۷/۱.
- روموری، احمد. «آشنایی با تشکیلات و وظایف شهرداری مشهد و سازمان‌های وابسته» شهرداری مشهد، سازمان فرهنگی و تفریحی، ۱۳۸۷.
- زنده‌دل، مجموعه کتاب‌های ایران‌شناسی، راهنمای جهانگردی استان‌ها. انتشارات ایرانیان.
- سایت هتلداری شرکت فنی مهندسی هتلداری آسان. ۱۳۸۸.
- عبدالله زاده، محمود. برنامه‌ریزی ملی و منطقه‌ای جهانگردی، سازمان جهانی جهانگردی، تهران.
- لی، جان. گردشگری و توسعه در جهان سوم، ترجمه عبدالرضا رکن‌الدین افتخاری و معصومه سادات صالحی امین، تهران: شرکت چاپ و نشر بازرگانی، ۱۳۷۸.
- ماهنامه اطلاع‌رسانی، آموزشی و پژوهشی. ش ۲۰. اسفند ۱۳۸۶.
- محلانی، صلاح‌الدین. درآمدی بر جهانگردی، تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۸۰.
- مهندسان مشاور گنو. «مطالعات طرح جامع گردشگری استان خراسان»، مشهد: سازمان میراث فرهنگی و گردشگری خراسان. ۱۳۸۱.
- نوبخت، محمدباقر و الهام پیروز. توسعه صنعت گردشگری در ایران، موانع و راه‌کارها، تهران: دانشگاه آزاد اسلامی، معاونت پژوهشی، ۱۳۸۷.
- مؤسسه توسعه گردشگری) © ۲۰۱۰. Copyright *Tourismiran-dev.com*